

Przegląd Prawno-Ekonomiczny

REVIEW OF LAW, BUSINESS & ECONOMICS

lipiec-sierpień-wrzesień

Nr 48
(3/2019)

WYDZIAŁ ZAMIEJSCOWY
PRAWA I NAUK
O SPOŁECZEŃSTWIE | **KUL**

WYDAWCA

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II | Wydział Zamiejscowy Prawa i Nauk o Społeczeństwie
w Stalowej Woli

ADRES REDAKCJI

Redakcja „Przeglądu Prawno-Ekonomicznego” | 37-450 Stalowa Wola, ul. Ofiar Katynia 6a |
e-mail: ppe@kul.pl

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

dr Artur Lis – redaktor naczelny (editor-in-chief) | dr David W. Lutz (Holy Cross College w Notre Dame, USA) | dr Dariusz Żak – zastępcy redaktora naczelnego (associate editors) | dr hab. Grzegorz Wolak – sekretarz redakcji (administrative editor) | dr hab. Piotr T. Nowakowski – redaktor ds. międzynarodowych (international editor) | dr hab. Filip Ciepły, dr Isaac Desta (Holy Cross College w Notre Dame, USA), dr Dorota Tokarska, dr Dominik Tyrawa, dr Timothy Wright (Holy Cross College w Notre Dame, USA) – redaktorzy tematyczni (subject editors) | dr Piotr Pomorski – redaktor statystyczny (statistical editor) | mgr Agnieszka Lis – redaktor językowy polskojęzyczny (Polish-language editor) | mgr Tomasz Deptuła (USA) – redaktor językowy anglojęzyczny (English-language editor) | prof. dr hab. Nikoła Gołowaty (UKRAINA) – redaktor językowy rosyjskojęzyczny | dr Judyta Przyłuska-Schmitt – redaktor konsultant (consulting editor) | mgr Rafał Podleśny – redaktor techniczny (layout editor)

RADA NAUKOWA

ks. prof. dr hab. Antoni DĘBIŃSKI (Rektor KUL Lublin) | prof. dr hab. Thomas BURZYCKI (Holy Cross College w Notre Dame, USA) | prof. dr hab. Wiktor CZEPUKO (Ukraina) | dr hab. Leszek CWIKA (KUL Stalowa Wola) | prof. dr hab. Czesław DEPTUŁA (KUL Lublin) | dr hab. Marzena DYJAKOWSKA (KUL Lublin) | abp. prof. dr hab. Andrzej DZIĘGA (Szczecin) | dr hab. Krzysztof GRZEGORCZYK (Wyższa Szkoła Humanistyczno-Przyrodnicza w Sandomierzu) | nadkom. dr Dominik HRYSZKIEWICZ (Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie) | prof. dr hab. Aleks JULDASZEW (Interregional Academy of Personnel Management, Ukraina) | prof. dr hab. Marian KOZACZKA (KUL Stalowa Wola) | prof. dr hab. Andrzej KUCZUMOW (KUL Stalowa Wola) | prof. dr hab. Pantelis KYRMIZOĞLU (Alexander TEI of Thessaloniki, Greece) | dr hab. Antoni MAGDOŃ (KUL Stalowa Wola) | ks. prof. dr hab. Henryk MISZTAŁ (KUL Lublin) | prof. dr hab. Wojciech NASIEROWSKI (University of New Brunswick) | prof. dr hab. Jurij PACZKOWSKI (Ukraina) | prof. dr hab. Pylyp PYLYPENKO (Ukraina) | prof. dr hab. Anton STASCH (European Akademy of Technology & Management, Oedheim Niemcy) | prof. dr hab. Tomasz WIELICKI (California State University, Fresno) | ks. dr hab. Krzysztof WARCHAŁOWSKI (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego)

RECENZENCI ZEWNĘTRZNI

dr hab. Leszek BIELECKI (Wyższa Szkoła Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach) | dr Walenty GOŁOWCZENKO (Interregional Academy of Personnel Management, Ukraina) | dr hab. Mirosław KARPIUK (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) | dr Barbara Lubas (Nadbużańska Szkoła Wyższa w Siemiatyczach) | prof. dr hab. Oleksander MEREŻKO (Ukraina) | dr Kiril MURAWIEW (Interregional Academy of Personnel Management, Ukraina) | dr Łukasz Jerzy PIKULA (Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach) | ks. dr hab. Tomasz RAKOCZY (Uniwersytet Zielonogórski) | dr hab. Krystyna ROSŁANOWSKA-PLICHCIŃSKA (Wyższa Szkoła Zarządzania i Ekologii w Warszawie) | dr hab. Piotr RYGUŁA (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego) | dr hab. Romuald SZEREMIETIEW (Akademia Obrony Narodowej) | prof. dr hab. Jerzy Tomasz SZKUTNIK (Politechnika Częstochowska) | prof. dr hab. Dariusz SZPOPER (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) | dr hab. Andrzej SZYMAŃSKI (Uniwersytet Opolski) | dr Agnieszka OGRODNIK-KALITA (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie)

DRUK I OPRAWA

VOLUMINA.PL DANIEL KRZANOWSKI | ul. Ks. Witolda 7-9, 71-063 Szczecin | tel. 91 812 09 08 |
e-mail: druk@volumina.pl

ISSN 1898-2166 | Nakład 300 egz.

Spis treści

Artykuły

AGNIESZKA SADOWSKA-DZIWINA *Stosunek adwokackiej spółki partnerskiej do osób trzecich w zakresie odpowiedzialności partnerów za zobowiązania* | 12

KLAUDIA KIJĄŃSKA *Uprawnienie Zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw do Wojskowych do wnoszenia kasacji w sprawach karnych oraz wykroczeniach* | 27

KRYSTIAN WASILEWSKI *Status prawny komisarza wyborczego* | 38

IWO JAROSZ *Monistyczny system organów spółki kapitałowej w prawie polskim? Prosta spółka akcyjna i jej organy* | 46

KAZIMIERA JUSZKA, KAROL JUSZKA *Badawcza weryfikacja przestrzegania zasad prowadzenia oględzin w sprawach o zabójstwa w Polsce* | 65

MIROŚLAW KOPEĆ *Pomoc prawna udzielona przez adwokata z urzędu a zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych w świetle orzecznictwa sądownoadministracyjnego* | 76

JAN KLUZA *Głos w dyskusji dotyczącej odpowiedzialności za przestępstwo narażania na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu z zaniechania* | 91

EMILIA TOPOREK *Klauzule generalne. Ich rola i znaczenie w prawie cywilnym* | 101

MATEUSZ KORZENIAK *Prawnokarna charakterystyka dozwolonego ryzyka gospodarczego* | 114

ALEKSANDRA RUDKOWSKA *Instytucja sędziego pokoju jako przejaw dojrzałego i samodzielnego społeczeństwa – studium przypadku II Rzeczypospolitej Polskiej* | 132

WIKTORIA KUZIA *Konflikt projektanta z inwestorem, na tle prawa do nienaruszalności treści i formy utworu architektonicznego* | 145

ANNA WOLSKA-BAGIŃSKA *Przestępczość podatkowa w Polsce popełniana w zakresie zobowiązań podatkowych w podatku od towaru i usług* | 158

MATEUSZ MĄKOSA *Stwierdzenie polskiego pochodzenia a prawo do repatriacji* | 172

MICHAŁ SŁUŻALEC *Zezwolenie na udział w rozprawie osobie niepełnoletniej w charakterze publiczności, a wyłączenie jawności rozprawy głównej w procesie karnym* | 189

JAKUB KOZŁOWSKI *Skutki wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-284/16 Achmea w kontekście kryzysu praworządności w Unii Europejskiej* | 199

KACPER ROŻEK *Wybrane problemy metodologiczne dogmatyki prawa administracyjnego (problem konceptualizacji prawa administracyjnego)* | 212

MATEUSZ KUPIEC *Granice prawa dostępu do informacji publicznej a ochrona prywatności osób wykonujących zawód adwokata lub radcy prawnego* | 222

KAROL JUSZKA *Wpływ świadczenia pieniężnego na efektywność instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego* | 236

ŁUKASZ CHYLA *Nowe prawo prospektowe - ocena zmian* | 247

KRZYSZTOF BOKWA *Odpowiedzialność deliktowa w Kodeksie Cywilnym Zachodniogalicyskim z 1797 r.* | 276

RAFAŁ ŻELAZKO *Prawne aspekty wznowienia granic przez geodetę* | 287

KAROL SKOREK *Myśl ekonomiczna Adama Doboszyńskiego – ujęcie krytyczne* | 311

Glosa

SŁAWOMIR ZWOLAK *Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 12 kwietnia 2017 r., II OSK 1295/16* | 325

DAMIAN DOBOSZ, ANNA NIZIOŁEK *Stosowanie klauzuli standstill na przykładzie glosy do wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 czerwca 2011 roku w sprawie C-212/10 Logstor ROR Polska sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Katowicach* | 338

JOANNA GŁÓWKA-LUTY *Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2018 r., IV CNP 31/17* | 349

Tekst źródłowy

ARTUR LIS *Dwa synody z 1212 roku* | 367

Contents

Articles

AGNIESZKA SADOWSKA-DZIWINA *The attitude of the advocate partner company to third parties in the scope of partner liability for debts* | 12

KLAUDIA KIJĄŃSKA *Possibility to lodge a cassation by Deputy Attorney General for Military Cases in criminal proceedings and petty offense proceedings* | 27

KRYSTIAN WASILEWSKI *Legal status of electoral commissioner* | 38

IWO JAROSZ *One-tier board structure in Polish corporate law? The simple joint stock company and its board model* | 46

KAZIMIERA JUSZKA, KAROL JUSZKA *Studies vetting the observance of rules for conducting forensic evidence by inspection in killing cases in Poland* | 65

MIROŚLAW KOPEĆ *Legal assistance provided by the attorney advance on income tax from individuals in the jurisprudence of administrative courts* | 76

JAN KLUZA *A voice in the discussion about liability for crime exposing to imminent danger of loss of life or severe health damage commit by negligence* | 91

EMILIA TOPOREK *General clauses. Their role and meaning in civil law* | 101

MATEUSZ KORZENIAK *Criminal law characterization of permitted economic risk* | 114

ALEKSANDRA RUDKOWSKA *Justice of the peace as a sign of a grown and independent community – study upon the case of the II Republic of Poland* | 132

WIKTORIA KUZIA *Conflicts between the Designer and the Investor with Respect to the Right to Integrity of the Content and Form of the Architectural Work* | 145

ANNA WOLSKA-BAGIŃSKA *Tax crimes in Poland regarding the Value Added Tax* | 158

MATEUSZ MAKOSA *Legal confirmation of Polish origin in the context of the right to repatriation* | 172

MICHAŁ SŁUŻALEC *Allowing the minor as the audience to participate in the trial, and regulation of close trial in criminal proceedings* | 189

JAKUB KOZŁOWSKI *The impact of the judgment of the European Court of Justice in case C-284/16 Achmea in the context of the rule of law crisis in the European Union* | 199

KACPER ROŻEK *Selected methodological problems of dogmatics of administrative law (problem of the conceptualization of administrative law)* | 212

MATEUSZ KUPIEC *The boundaries of the right to access to public information and the protection of privacy of attorneys and legal coun-sels* | 222

KAROL JUSZKA *Influence of monetary benefit on the effectiveness of conditional discontinuation of criminal proceedings* | 236

ŁUKASZ CHYLA *New prospectus law - the analysis of changes* | 247

KRZYSZTOF BOKWA *Tortious liability in the West Galician Code of 1797* | 276

RAFAŁ ŻELAZKO *Legal aspects of paying borders through geodet* | 287

KAROL SKOREK *Economic thought of Adam Doboszyński – critical approach* | 311

Gloss

SŁAWOMIR ZWOLAK *Gloss to the judgment of the Supreme Administrative Court of 12 April, 2017, file ref. II OSK 1295/16* | 325

DAMIAN DOBOSZ, ANNA NIZIOŁEK *The application of standstill clause by the example of gloss of judgment of European Court of Justice from the 16th of June 2011 in case C-212/10 Logstor ROR Polska sp. z o.o. versus Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach* | 338

JOANNA GŁÓWKA-LUTY *Gloss to the judgment of the Supreme Court of December 11, 2018, IV CNP 31/17* | 349

Source text

ARTUR LIS *Two synods from 1212* | 367

Mateusz Kupiec

Granice prawa dostępu do informacji publicznej a ochrona prywatności osób wykonujących zawód adwokata lub radcy prawnego

The boundaries of the right to access to public information and the protection of privacy of attorneys and legal coun-sels

1. Wstęp

Jednym z fundamentów istnienia współczesnego, liberalnego społeczeństwa demokratycznego jest możliwość dostępu obywateli do informacji o działaniach władz państwa. Obywatele posiadający wiedzę o poczynaniach władzy są bowiem w stanie odnieść się do tego jak funkcjonują organy, którym powierza się wykonywanie zadań publicznych. Tym samym transparentność rozumiana jako zasada systemu politycznego, która nakazuje, aby informacje dotyczące działań władz publicznych były dostępne i szeroko rozumiane przez jednostki, grupy w społeczeństwie¹ jest często uważana za warunek *sine qua non* realizacji zasady tzw. dobrej administracji². W warunkach braku przejrzystości funkcjonowania państwa niemożliwym staje się bowiem zapewnienie dobrego standardu jakości działań administracji publicznej, pojmowanych jako usługi wykonywane na rzecz jednostek. Tym samym dostęp do informacji publicznej staje się warunkiem

¹ M. Johnston, *Good Governance: Rule of Law, Transparency, and Accountability*, The Dialogue vol. X, nr 1, s.3, https://www.researchgate.net/publication/267974525_Good_Governance_Rule_of_Law_Transparency_and_Accountability, [dostęp: 10.02.2019 r.].

² J. Zimmerman, *Prawo administracyjne*, Warszawa 2018, s. 170-171.

koniecznym do poddania władz publicznych rzeczywistej kontroli obywatelskiej będącej formą uczestnictwa jednostek w życiu publicznym³.

Udostępnianie informacji dotyczących władzy było mocno ograniczone a nierzadko zakazywane w dawnych porządkach prawnych. Wskazuje się, że proces wyodrębniania się prawa do informacji jest powiązany z rozwojem prawa do wypowiedzi⁴. Pierwszym aktem prawnym, który umożliwiał dostęp obywatelom do informacji dotyczących władzy publicznej był Akt o Wolności Prasy (z szwedz. *Tryckfrihetsförordningen*), który został wydany 2 grudnia 1766 r. w Szwecji. O doniosłości Aktu szczególnie świadczy to, iż zapewniał on dostęp do wszystkich dokumentów sądów, administracji publicznej oraz szwedzkiego parlamentu⁵. Od tego momentu, każdy obywatel ówczesnej Szwecji mógł mieć wgląd a nawet możliwość kopiowania oficjalnych dokumentów (za wyłączeniem informacji, które były utajnione) bez potrzeby wskazywania celu, dla którego potrzebował danej informacji⁶. Tym samym, od tej pory to dostęp publiczny stał się normą, a brak jawności wyjątkiem. Wraz z rozwojem i rozprzestrzenianiem się systemu demokratycznego oraz prawnonaturalnych koncepcji dotyczących miejsca jednostki w porządku prawnym coraz więcej państw wprowadziło podobne ustawodawstwo w tym zakresie.

W Polsce możliwość uzyskania informacji w przedmiocie działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne gwarantowana jest przez art. 61 Konstytucji RP oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2001 nr 112 poz. 1198)⁷. Przepis ten nakłada więc na władze państwa obowiązek, co skutkuje tym, że jakiegokolwiek wyjątki od tej zasady muszą zostać formułowane w sposób wyraźny, a wątpliwości winny przemawiać na rzecz dostępu do informacji publicznej.

Warto zauważyć, że w Polsce często składa się wnioski o udostępnienie informacji publicznej⁸, które dotyczą działalności różnych organów. Część ze składanych wniosków dotyczy działań przedstawicieli zawodów prawniczych, co może być uznawane jako konsekwencja malejącego zaufania społeczeństwa

³ S.Jarosz-Żukowska, *Komentarz do art.64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* [w:] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*. Tom II, wyd. II, Lex 2019.

⁴ *Tamże*.

⁵ J. Nordin *The Swedish Freedom of Print Act of 1776 – Background and Significance*, *Journal of International Media&Entertainment Law*, vol.7., no.2., 2016, s.138.

⁶ *Tamże*.

⁷ Dalej jako u.d.i.p.

⁸ Polacy chcą wiedzieć więcej. Lawinowo rośnie liczba wniosków o udostępnienie informacji publicznej, <https://serwisy.gazetaprawna.pl/samorzad/artykuly/786513,samorzady-chca-ograniczyc-informacje-publiczna.html>, [dostęp:10.02.2019 r.].

do tej grupy. Jak pokazuje bowiem międzynarodowy raport przeprowadzony przez *GfK Verein* w przedmiocie poziomu zaufania respondentów do określonych zawodów, w latach 2016-2018 ufność wobec prawników w Polsce spadła aż o 7 punktów procentowych - z 58% do 51%⁹.

Osoby wykonujące zawody prawnicze są niewątpliwie osobami prywatnymi. W związku z tym ich prawo do ochrony życia prywatnego oraz prawo do ochrony danych osobowych stanowią granicę dla prawa dostępu do informacji o działalności organów władzy publicznej i osób pełniących funkcje publiczne¹⁰. Co więcej, prawo do informacji publicznej nie może być używane jako możliwość obejścia konstytucyjnej zasady prawa do prywatności. Z drugiej strony naturalnym jest to, że jednostki pragną wiedzieć więcej o osobach, którym powierzają prowadzenie lub rozstrzyganie swoich sprawy na gruncie prawnym. Powyższy stan rzeczy doskonale obrazuje problem, o którym od lat dyskutuje się w polskiej doktrynie. Na tle polskiej ustawy zasadniczej Konstytucji ma miejsce swoista rozbieżność w kontekście podstawowych praw człowieka - swobodą wypowiedzi (w postaci prawa do otrzymywania informacji) a ochroną prywatności (np. w postaci danych osobowych)¹¹. Celem niniejszego artykułu jest analiza problematyki dostępu do informacji publicznej dotyczącej osób wykonujących zawody prawnicze.

2. Charakter i zakres informacji publicznej

Na wstępie niniejszych rozważań należy zwrócić uwagę na kilka kwestii odnośnie tego, czym jest informacja publiczna. Po pierwsze samo pojęcie „informacji” może być definiowane jako „sumę wiadomości o sytuacjach, stanach rzeczy, wydarzeniach i osobach”. Jednakże nie każda informacja ma charakter publicznoprawny. Dana wiadomość zostanie uznana za informację publiczną tylko wtedy, gdy spełni ona określone przesłanki.

Zgodnie z artykułem 1 u.d.i.p każdą informację dotyczącą spraw publicznych uznaje się za informację publiczną. Należy jednak zauważyć, że „nie każde działanie organu władzy publicznej będzie przedmiotem informacji publicznej ale tylko takie, które zawiera pewien dodatkowy element w postaci „sprawy

⁹ *Trust in Professions 2018*, s.49-50, https://www.gfk-verein.org/sites/default/files/medien/135/dokumente/2018_-_trust_in_professions_-_englisch.pdf, [dostęp: 10.02.2019 r.].

¹⁰ S.Jarosz-Żukowska, *Komentarz do art.64 ...*

¹¹ J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych. Komentarz*, Warszawa 2007, s. 204-205.

publicznej¹². Ustawodawca jednak definiuje ten termin w sposób w zbyt ogólnikowy, wyjaśniając go przez inne, również nieznane określenie¹³. Ponadto katalog informacji oraz danych z artykułu 6 u.d.i.p ma jedynie charakter przykładowy. Tym samym kluczowym dla uznania danej informacji za informację publiczną jest uprzednie określenie tego, co rozumie się pod pojęciem „sprawy publicznej”.

W piśmiennictwie podnosi się, że „sprawą publiczną” jest działalność zarówno organów władzy publicznej, jak i samorządów oraz osób i jednostek organizacyjnych w przedmiocie realizowania zadań w ramach wykonywania władzy publicznej oraz gospodarowania mieniem publicznym (mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa)¹⁴. Tym samym zakres „sprawy publicznej” obejmuje również zaniechania lub działania osób będących częścią składu osobowego danego organu władzy publicznej oraz osób, „które w zakresie wynikającym z powierzenia lub porozumienia im danych funkcji administracyjnych uczestniczą w procesie realizacji powierzonych im zadań i kompetencji publicznoprawnych, w znaczeniu organizacyjnym (odnoszącym się do struktury podmiotów, organów, jak i pozostałych instytucji), materialnym oraz formalnym¹⁵. Należy przyjąć, że takie szerokie ujęcie pojęcia „sprawy publicznej” odpowiada zamiarom ustawodawcy, ponieważ już na etapie prac nad ustawą podkreślano, że publicznoprawna działalność danego podmiotu¹⁶ może być uznana za „sprawę publiczną”. Takie stanowisko doktryny daje prymat interpretacji sprawy jako „publicznej” gdy jest to sprawa ogółu i koresponduje z pojęciem dobra wspólnoty jakim jest społeczeństwo.

Nie wolno również zapominać, że z punktu widzenia przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej motywy jakie towarzyszą wnioskodawcy przy zgłoszeniu żądania od zobowiązanego podmiotu udostępnienia informacji są prawnie irrelevantne. Ustawa nie nakłada bowiem na jednostkę obowiązku wyszczególnienia powodów, dla których składa ona wnioszek. Co więcej ustawodawca zabronił nawet podmiotowi do którego został skierowany wniosek domagania się ich ujawnienia¹⁷.

¹² Wyrok Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt II SAB/Go 10/17, Legalis nr 1633900.

¹³ I.Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, *Komentarz do art. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej* [w:] I.Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, wyd. 3, Lex 2019.

¹⁴ *Tamże*.

¹⁵ M. Jabłoński, K. Wygoda, *Dostęp do informacji i jego granice*, Wrocław 2002, s. 177–178.

¹⁶ K. Tracka, *Prawo do informacji w polskim prawie konstytucyjnym*, Warszawa 2009, s. 138.

¹⁷ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt I OSK 2160/17, Legalis nr 1760112.

2.1. Informacja publiczna a wykonywanie zawodu adwokata, radcy prawnego

W Polsce obywatele często korzystają z pomocy prawnej profesjonalnych pełnomocników, którym zlecają prowadzenie swoich spraw przed sądami, organami administracji publicznej. Klienci pragną nierzadko wiedzieć więcej o osobach, które ich reprezentują, ponieważ chcą mieć pewność, że współpracują z rzetelnymi i wiarygodnymi podmiotami. W tym celu mogą oni skorzystać między innymi właśnie z prawa dostępu do informacji publicznej. Jednakże adwokaci, radcowie prawni nie są organami władzy publicznej a osobami prywatnymi. Czy ustawa o dostępie do informacji publicznej obejmuje więc te podmioty?

Jeżeli informacje dotyczące adwokatów lub radców prawnych mają stanowić uzasadniony przedmiot wniosku o udostępnienie informacji publicznej, to muszą one dotyczyć „spraw publicznych” w rozumieniu artykułu 1 ust. 1 u.d.i.p. Jak wskazano wcześniej pojęcie to ma szeroki zakres i należy je łączyć z wykonywaniem funkcji publicznoprawnych przez dany podmiot.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 Konstytucji RP w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Adwokaci i radcowie prawni są zrzeszeni w takie samorządy. Można więc dojść do wniosku, że praca profesjonalnych pełnomocników polega na wykonywaniu zadań o szczególnym charakterze dotyczących zadań publicznych mających znaczenie dla interesu ogółu. W związku z tym należy uznać, że działalność adwokatów, radców prawnych zawiera element spełniania funkcji publicznej, jakim jest zapewnienie obywatelom fachowej pomocy prawnej i zastępstwa procesowego¹⁸. Co więcej, jak wskazuje się w orzecznictwie, adwokaci i radcowie prawni są osobami zaufania publicznego, co przesądza o szczególnej wadze kwestii związanych z rzetelnością i wiarygodnością osób wykonujących ten zawód¹⁹. Adwokaci i radcowie prawni reprezentują bowiem nie tylko samych siebie w relacji z klientami, ale swoimi poczynaniami kreują też obraz profesjonalnych pełnomocników w zbiorowej wyobraźni obywateli. Takie rozumienie roli profesjonalnych pełnomocników dla społeczeństwa jest też podkreślane przez samorząd adwokacki oraz radcowski,

¹⁸ P. Sarnecki, *Pojęcie zawodu zaufania publicznego (art. 17 ust. 1 Konstytucji na przykładzie adwokatury)*, [w:] L. Garlicki (red.), *Konstytucja. Wybory. Parlament. Studia ofiarowane Zdzisławowi Jaroszowi*, Warszawa 2000, s. 160.

¹⁹ Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt I OSK 2932/15, Legalis nr 1425420, *mutatis mutandis*.

czego dowodem jest na przykład preambuła do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w której to podkreśla się, że zawód radcy prawnego służy interesom wymiaru sprawiedliwości jak również stanowi jednocześnie jedną z gwarancji poszanowania prawa²⁰.

Tym samym można dojść do wniosku, że informacje dotyczące aktywności adwokata, radcy prawnego pozostającej w związku z wykonywaniem tego zawodu, oraz okoliczności jego przyjęcia w poczet arbitrów stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p. Co więcej, wszelkie czynności podejmowane przez adwokata lub wydarzenia w których uczestniczył, które mogą pozostawać w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa i zasadami etyki adwokackiej, powinny być ujawnione w celu ochrony interesu publicznego, jako że działania takie mogą stanowić zagrożenie dla wynikającego z Konstytucji RP obowiązku zapewnienia obywatelom fachowej pomocy prawnej. Publiczno-prawny charakter działalności adwokata lub radcy prawnego przesądza zatem o uznaniu informacji związanych z jego aktywnością zawodową za informację publiczną, mogącą zostać udostępnioną wnioskodawcy. Dokonując oceny danej informacji pod względem jej publicznoprawnego charakteru trzeba również mieć na uwadze, że adwokaci i radcowie prawni – jako osoby wykonujące zawody zaufania publicznego – powinny dawać swoim zachowaniem rękojmię należytego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania tego zawodu. Tym samym kryterium to powinno być decydujące w kontekście kwalifikacji danej informacji.

Warto również podkreślić, że powyższa interpretacja jest przyjmowana przez sądownictwo administracyjne, czego wyrazem jest na przykład uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 22 czerwca 2016 r, sygn. akt II SA/Sz 428/16, Legalis nr 1547143, w którym to uznano informacje dotyczące wykształcenia adwokata za informację publiczną²¹. Wiedza o tym jakie oceny uzyskał dany prawnik podczas odbywania aplikacji, pozwala bowiem jednostce zweryfikować to, czy będzie on prowadził jej sprawy z należyłą starannością.

Oczywiście adwokaci lub radcowie prawni nie mogą być bezpośrednimi adresatami wiążącego wniosku o udostępnienie informacji publicznej - nie są oni bowiem podmiotami zobowiązanymi przez ustawę do jej udzielenia.

²⁰ Kodeks Etyki Radcy Prawnego, <http://kirp.pl/etyka-i-wykonywanie-zawodu/etyka/kodeks-etyki-radcy-prawnego/>, [dostęp: 1.03.2019].

²¹ Podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt II SAB/Wa 818/15, Legalis nr 1384435, który dotyczył żądania przez osobę wnoszącą skargę informacji w postaci treści orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w Warszawie.

Jednakże zgodnie z artykułem 4 ust.1 pkt.2 u.d.i.p., taką informację muszą udostępnić organy samorządu zawodowego. Tym samym jednostki żądające udostępnienia informacji publicznej dotyczącej danego radcy prawnego albo adwokata muszą kierować swoje wnioski do organów samorządu adwokackiego albo radcowskiego.

2.2. Problematyka sądownictwa polubownego w kontekście dostępu do informacji publicznej o adwokatach lub radcach prawnych

Szczególnie istotnym zagadnieniem, nierozstrzygniętym jeszcze w polskim orzecznictwie jest dostęp do informacji dotyczących arbitrów lub mediatorów, którzy rozstrzygają spory przed sądami polubownymi. Warto zauważyć, że mimo braku ustawowego wymogu wykształcenia prawniczego²², funkcje arbitrów lub mediatorów nierzadko sprawują osoby wykonujące zawód adwokata, radcy prawnego. Jak już wcześniej zostało to wspomniane, jednostki pragną wiedzieć jak najwięcej o osobach od, których zależą losy ich spraw. Problem ten wzbudza szczególne emocje wśród stron danych sporu, ponieważ rezygnując z postępowania przed sądami powszechnymi uzależniają one wynik swojego sporu od osądu osób prywatnych. Nie powinien więc dziwić fakt, że strony danego sporu chcą wiedzieć jakie decyzje dany arbiter lub mediator podejmował w podobnych sprawach. Jednakże, podanie takiej informacji przez organ przy, którym działa dany sąd polubowny wiązałoby się z podaniem do wiadomości osób trzecich szczegółów spraw, w których rozstrzyganie był zaangażowany dany prawnik, arbiter.

Omawiając problematykę informacji publicznej w kontekście sądownictwa polubownego należy rozróżnić stałe sądownictwo polubowne od tych arbitraży, mediacji, które przeprowadzane są *ad hoc* w wyniku konkretnego zapisu na sąd polubowny²³. Z racji specyfiki prawa do informacji publicznej, przedmiotem zainteresowania dalszych rozważań będzie wyłącznie arbitraż stały²⁴, ponieważ z racji niesformalizowanego charakteru sądownictwa polubownego *ad hoc*,

²² R.Flejszar, *Arbiter – sędzia z wyboru*, Kwartalnik ADR, 2010, Nr 4(12), s.9.

²³ A. Budniak-Rogała, *Charakter prawny zapisu na sąd polubowny w postępowaniu cywilnym*, Wrocław 2015, s.50.

²⁴ Zauważa się, że arbitraż instytucjonalny związany jest najczęściej z działalnością izb handlowych lub przemysłowo-handlowych (tak np. Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie, Sąd Polubowny przy Polsko-Niemieckiej Izbie Przemysłowo-Handlowej).

spełnienie obowiązku udzielenia informacji publicznej nie byłoby możliwe. Obecnie w Polsce działa około 50 stałych sądów polubownych²⁵.

Trzeba pamiętać, że mimo swojego niepaństwowego charakteru stałe sądownictwo polubowne wykonuje zadania władzy publicznej. Należy bowiem zauważyć, że chociaż sądownictwo polubowne nie jest jednym z konstytucyjnie wymienionych organów sprawujących wymiar sprawiedliwości²⁶ to jego zadaniem jest rozstrzyganie sporów pomiędzy jednostkami. Należy bowiem zauważyć, że Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że pojęcie „wymiaru sprawiedliwości powinno być rozumiane „przedmiotowo, jako czynność rozstrzygania sporu, a nie podmiotowo”²⁷. Z tego powodu można dojść do wniosku, że sądownictwo polubowne, którego celem jest organizowanie polubownego rozstrzygania sporów, niejako przejmując od sądu powszechnego wykonanie tego zadania publicznego, przy czym przejście to następuje na mocy umowy stron²⁸. Samodzielność orzekania takiego sądu nie jest zatem pełna, ponieważ rozstrzyganie sporów przez sądy polubowne może podlegać kontroli sądu powszechnego²⁹.

Tym samym sądy polubowne niejako zastępują sądy powszechne w rozstrzyganiu spraw pomiędzy poszczególnymi podmiotami³⁰. Uzasadnione jest więc twierdzenie, że wykonują one zadania publiczne, ponieważ sprawują one wymiar sprawiedliwości w rozumieniu przedmiotowym. Jednakże, należy zastanowić się, czy fakt ten przesądza o tym, że informacje dotyczące działalności danego arbitra mogą stanowić informację publiczną?

Odpowiedź na to pytanie na gruncie obecnego stanu prawnego wydaje się negatywna. Przede wszystkim bowiem udostępnienie informacji publicznej odnośnie działań konkretnego arbitra w danej sprawie naruszałaby poufność stron, które zdecydowały się na tę formę rozwiązania sporu. Warto zauważyć, że w doktrynie powszechnie przyjmuje się poufny charakter arbitrażu³¹. Podkreśla się, że zakres informacji uważanych za poufne obejmuje m.in. prowadzenie konkretnego postępowania, w tym przebiegu rozprawy oraz przedstawianych na niej dowodów, a także treści zapadłego w sprawie wyroku. W doktrynie podnosi

²⁵ Dane pochodzą ze strony Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej, <https://sakig.pl/arbitraz/abc-arbitrazu> [dostęp: 1.03.2019r.].

²⁶ *A contrario* z artykułem 175 ust.1 Konstytucji RP.

²⁷ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 1996 r., sygn. akt K. 11/95.

²⁸ T. Ereciński, K. Weitz, *Sąd arbitrażowy*, Warszawa 2008, s. 21.

²⁹ E. Marszałkowska-Krześ, Ł. Błaszczak, Kontrola wyroku sądu polubownego przez sąd powszechny, *Kwartalnik ADR*, 2011, Nr 4(16), s.65.

³⁰ T. Ereciński, K. Weitz, *Sąd...*, s. 21.

³¹ A. Szumański, *Poufny charakter arbitrażu handlowego* [w:] Szumański A., (red.), *Arbitraż handlowy*, Warszawa 2015, s. 34.

się, że taki stan jest konsekwencją prywatnoprawnego charakteru postępowań arbitrażowych, ponieważ strony sporu decydując się na zapis na sąd polubowny mają na celu uniemożliwienie poznania szczegółów ich sporu osobom trzecim³². Tym samym uznając, że informacje o działalności danego arbitra lub mediatora, dotyczące jego decyzji w danym sporze mogą być informacją publiczną, stwarza się furtkę dla osób trzecich do obejścia zasady poufności arbitrażu. Z tego więc względu działalność danego arbitra w ramach sądu polubownego nie może być uznana za informację publiczną na gruncie obecnego porządku prawnego. Zgodnie bowiem z z art. 5 u.d.i.p. publicznej prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej.

2.3 Informacja publiczna a ochrona danych osobowych przedstawicieli zawodów prawniczych

Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, dalej jako: rozporządzenie 2016/679 lub *rodo*) pojawiły się obawy, że nowe prawo ograniczy dostęp do informacji publicznej. Z oczywistych względów zagadnienie ma wpływ na kwestię udostępniania informacji publicznej dotyczącej przedstawicieli zawodów prawniczych. Wyobrazić sobie można bowiem sytuację, że upoważniony do udzielenia informacji organ będzie powoływał się na rozporządzenie 2016/679 w celu wykazania, że nie mógł on spełnić żądania wnioskodawcy³³.

Nad powyższym problemem pochylił się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku, który wskazał wprost, że nie ma konfliktu pomiędzy przywołanym unijnym aktem prawnym a krajową ustawą o dostępie do informacji³⁴. Co więcej, samo rozporządzenie 2016/679 przewiduje możliwość ujawnienia danych osobowych zawartych w dokumentach przez urząd, o ile wiąże się to

³² *Tamże*, s. 6–7.

³³ Taka sytuacja miała miejsce w związku z odmową Prezesa Narodowego Banku Polski udzielenia informacji publicznej w przedmiocie zarobków w NBP, zob. Pod ustawą „podpiszę się obydwoma rękoma”. Glapiński o pensjach w banku centralnym, <https://tvn24bis.pl/z-kraju,74/glapiński-jestem-za-jawnością-wynagrodzeń-w-nbp,898891.html> [dostęp: 1.03.2019r.].

³⁴ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 8 sierpnia 2018 roku, sygn.akt II SAB/Gd 62/18, Legalis nr 1814916.

z wykonaniem zadania realizowanego w interesie publicznym³⁵. Udostępnianie informacji publicznej wnioskodawcy ma niewątpliwie charakter takiego zadania, ponieważ jest ono działaniem niewładczym, mającym na celu użyteczność publiczną³⁶. Wynika z tego, że decyzje w przedmiocie tego jaka informacja nie podlega udostępnieniu ze względu na ochronę prywatności muszą zostać podejmowane w odniesieniu do krajowej ustawy o dostępie do informacji publicznej, a nie Rozporządzenia. Tym samym prawa do prywatności jednostki nie można jednoznacznie zrównywać z obowiązkiem organu do ochrony danych osobowych.

Organy samorządu adwokackiego lub radcowskiego nie mogą więc powoływać się na ochronę danych osobowych jako powód do odmowy udzielenia wnioskodawcy żądanej informacji. Stosowanie rodo jako możliwości uniknięcia wykonania obowiązku prawnego ciężącego na danym organie byłoby bowiem absurdem.

4. Wnioski

Działania adwokatów lub radców prawnych w związku z wykonywanym przez nich zawodem mają charakter sprawy publicznej z racji publicznoprawnego ich zadań. Jednostki powinny mieć możliwość dostępu do informacji na podstawie, których mogą zdecydować, czy dany adwokat lub radca prawny będzie reprezentował ich interesy w rzetelny sposób.

Jednakże prawo dostępu do informacji publicznej nie może stanowić obejścia zasady poufności sądownictwa polubownego. W przeciwnym razie straciłoby ono nie tylko swój prywatnoprawny charakter, ale również atrakcyjność dla stron sporu. *De lege ferenda*, można jednak postulować, aby sądownictwo administracyjne wypowiedziało się na ten temat, ponieważ do tej pory nie zapadł żaden prawomocny wyrok dotyczący problematyki sądownictwa polubownego a dostępu do informacji publicznej.

Należy też stanowczo odrzucić ochronę danych osobowych jako podstawę dla odmowy udostępnienia informacji publicznej wnioskodawcy. Przepisy rodo nie mogą bowiem być uznane za trafną podstawę służącą ocenie dopuszczalności udostępnienia danych osobowych będących informacją publiczną.

³⁵ Art. 86 rodo, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32016R0679>, [dostęp:1.03.2019r.].

³⁶ Takie stanowisko przyjmuje również orzecznictwo sądów administracyjnych, por. w Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 13 lutego 2018 r. sygn. akt II SA/Gd 665/18, Legalis nr 1877809.

Prawo dostępu do informacji publicznej jako niematerialne dobro zmniejsza poziom niepewności obywateli³⁷ związany z brakiem wiedzy odnośnie działań podmiotów wykonujących zadania publiczne. Z tego względu obywatele mają prawo do wiedzy odnośnie rzetelności osób wykonujących zawody prawnicze, ponieważ zwiększa to ich poziom zaufania wobec obowiązującego systemu prawnego.

Bibliografia

Akty prawne

Kodeks Etyki Radcy Prawnego.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2001 Nr 112 poz. 1198).

Literatura

Barta J., Fajgielski P., Markiewicz, R. *Ochrona danych osobowych. Komentarz*, Warszawa 2007.

Budniak-Rogała A., *Charakter prawny zapisu na sąd polubowny w postępowaniu cywilnym*, Wrocław 2015.

Ereciński T., Weitz K., *Sąd arbitrażowy*, Warszawa 2008.

Flejszar R., *Arbiter – sędzia z wyboru*, Kwartalnik ADR, 2010, Nr 4(12).

Jabłoński M., Wygoda K., *Dostęp do informacji i jego granice*, Wrocław 2002.

Jarosz-Żukowska S., *Komentarz do art.64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej [w:] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Tom II, wyd. II., Lex 2019.*

Johnston M., *Good Governance: Rule of Law, Transparency, and Accountability, The Dialogue*, vol.X, nr 1, 2006.

Kamińska I., Rozbicka-Ostrowska M., *Komentarz do art.1 ustawy o dostępie do informacji publicznej [w:] Kamińska, I., Rozbicka-Ostrowska M., , Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, wyd. 3., Lex 2019.*

Marszałkowska-Krześ E., Błaszczak Ł., *Kontrola wyroku sądu polubownego przez sąd powszechny*, Kwartalnik ADR, 2011 Nr 4(16).

³⁷ G.Szypor, *Pojęcie informacji a zakres ochrony danych [w:] Fajgielski P., (red.), Ochrona danych osobowych w Polsce z perspektywy dziesięciolecia*, Lublin 2008, s. 7-8.

- Nordin J. *The Swedish Freedom of Print Act of 1776 – Background and Significance*, Journal of International Media&Entertainment Law, vol.7., no.2., 2016.
- Sarnecki P., *Pojęcie zawodu zaufania publicznego (art. 17 ust. 1 Konstytucji na przykładzie adwokatury)*, [w:] Garlicki L. (red.), *Konstytucja. Wybory. Parlament. Studia ofiarowane Zdzisławowi Jaroszowi*, Warszawa 2000.
- Szumański A., *Poufny charakter arbitrażu handlowego* [w:] *Arbitraż handlowy*, Szumański A. (red.), Warszawa 2015.
- Szypor G., *Pojęcie informacji a zakres ochrony danych* [w:] Fajgielski P. (red.), *Ochrona danych osobowych w Polsce z perspektywy dziesięciolecia*, Lublin 2008.
- Tracka K., *Prawo do informacji w polskim prawie konstytucyjnym*, Warszawa 2009.
- Zimmerman J., *Prawo administracyjne*, Warszawa, 2018.

Orzecznictwo

- Postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt I OSK 2932/15, Legalis nr 1425420.
- Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia z 13 marca 1996 r., sygn. akt K 11/95, Legalis nr 10293.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt II SAB/Wa 818/15, Legalis nr 1384435.
- Wyrok Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt II SAB/Go 10/17, Legalis nr 1633900.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 13 lutego 2018 r. sygn. akt II SA/Gd 665/18, Legalis nr 1877809.
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2018 r., sygn. akt I OSK 2160/17, Legalis nr 1760112.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 8 sierpnia 2018 roku, sygn.akt II SAB/Gd 62/18, Legalis nr 1814916.

Strony internetowe

- ABC Arbitrażu, <https://sakig.pl/arbitraz/abc-arbitrazu>.
- Polacy chcą wiedzieć więcej. Lawinowo rośnie liczba wniosków o udostępnienie informacji publicznej”, <https://serwisy.gazetaprawna.pl/samorzad/artykuly/786513,samorzady-chca-ograniczyc-informacje-publiczna.html>.
- Pod ustawą „podpiszę się obydwojma rękoma”. Głapiński o pensjach w banku centralnym, <https://tvn24bis.pl/z-kraju,74/glapinski-jestem-za-jawnoscia-wynagrodzen-w-nbp,898891.html>.
- Trust in Professions 2018*, s.49-50, https://www.gfk-verein.org/sites/default/files/medien/135/dokumente/2018_-_trust_in_professions_-_englisch.pdf.

Streszczenie

Powszechnie uważa się, że prawo dostępu do informacji publicznej stanowi jeden z fundamentów dla istnienia demokracji oraz państwa prawa. Współcześnie prawo to stało się egzekwowalne, przybrało więc formę roszczenia jednostki wobec władzy publicznej. Jednakże, należy mieć na uwadze, że prawo do informacji publicznej zostało ograniczone przez krajowego ustawodawcę z racji ochrony prywatności osób fizycznych. W Polsce obywatele często korzystają z prawa do udostępnienia informacji publicznej. Z racji spadku zaufania wobec prawników, coraz częściej wnioski obywateli zawierają żądania udostępnienia informacji odnośnie osób wykonujących zawód adwokata lub radcy prawnego. Nierzadko obywatele są też zainteresowani działalnością arbitrów i mediatorów w ramach sądownictwa polubownego. Tym samym powstaje konflikt pomiędzy prawem jednostki do uzyskania informacji a prawem do ochrony prywatności osoby trzeciej.

Celem niniejszego artykułu jest analiza problemu prawa dostępu do informacji publicznej a ochrony prywatności adwokatów i radców prawnych. Co więcej, poruszona zostanie również pozycja sądownictwa polubownego w kontekście żądań obywateli odnośnie udostępnienia informacji o działalności danego arbitra, mediatora. Z racji też wielu kontrowersji w przedmiocie rzekomego ograniczenia prawa do informacji publicznej przez obowiązki wynikające z wejścia w życie Ogólnego Rozporządzenia o Ochronie Danych Osobowych poczynione zostaną również uwagi w tym zakresie.

SŁOWA KLUCZOWE: informacja publiczna, adwokaci i radcowie prawni, prawo do prywatności, sądownictwo polubowne

Summary

The right to public information is considered to be one of the rudiments for the existence of democracy and legal state. This right has become enforceable and therefore it has taken a form of an individual's claim against public authorities. Nevertheless one has to take it into account that the right to public information has been limited by the national legislator because of the need to protect the individuals' privacy.

In Poland, citizens often use their right to information. Due to the decreasing level of trust in lawyers the individuals more and more often demand access to information on people working as attorneys or legal counsels. Not infrequently they are also interested in the activities of arbiters and mediators within arbitral tribunals. Thus, there is a festering conflict between the individual's right to information and the third party's right to privacy.

The following paper aims to analyse the issue of the right to public information and the protection of privacy of attorneys and legal counsels. Furthermore, the position of arbitral tribunals will be considered regarding the citizen's demands to disclose information about the activities of a given arbiter or a mediator. Some remarks will

also be made on alleged limitation of the right to information due to the controversies resulting from coming into force of General Data Protection Regulation.

KEY WORDS: public information, attorneys and legal counsels, right to privacy, arbitration

Nota o autorze:

Mateusz Kupiec - student IV roku prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Zainteresowania: ochrona danych osobowych, prawo do informacji, a także prawo własności intelektualnej. Stypendysta DAAD.